

SÄGNET OM JÄTTEN TÅ OCH RIKHILDA

Tåsjöbergets innevånare

Inne i Tåsjöberget är det gott om silver och koppar, men ett kvinnligt "rå" enligt somliga, eller en "jätte" eller ett troll enligt andra, bevakar det, så att ingen kommer åt skatterna där.

Jättarna umgingos med varandra, de liksom vi. Så gjorde en jätte, som bodde i Tåsjöberget, och en jättinna, som hade sin hemvist i ett berg söder om Flåsjön.

Jätten hette Tå, och efter honom har Tåsjön sitt namn; hon hette Rikhilda, och efter henne har berget, där hon bodde, kallats Rikkelsberget. Det ligger ett stycke väster om Hafsånaby.

De brukade om jul- och andagsnatten gästa varandra. Då körde de med älgar, på vilka de bundigt var sins församlings kyrkklocka som "lokbjällra". På julnatten for Tå till Rikhilda och följande natt hon till honom. Det var festligt då, kan man tro, hos dem. Man kunde höra hur det glammades och spelades inne i bergen och dansades på kopparkittelbottnar. En gammal kvinna, Marja, lärde sig låten som de spelte, och gamla spelmän ha kunnat den efter henne, men nu är den förgäten.

Det är därför jätten Tå finns på Fjällsiktens logotyp, han bor ju här liksom ni...

Fjällsikten
Tåsjöberget

